

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 4. Diocletiani superbia itidem à veribus castigata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

bitum de cælo exitium sustulerunt. Quare
in illum sic iuuenes lusimus.

Es Dux, es Imperator, esq; legatus.

Optare quid vis amplius? Negas isthac?

Indusium inspice, copias tuas cernes.

Alter autem Herodes vestitus ueste regia,
cùm sedens pro tribunali, summa lubentia
audiuisset populum acclamantem: *Dei voces Act.12.31.*
& non hominis, itidem de sede graduq; deie-
ctus superbiam condigne luit: nam confe-
stim perenñit eum *Angelus Domini*, eò quòd
non dedisset honorem Deo: *& consumptus a ver-*
mibus expirauit. Ita minutissima animalia
in grandes illos vel Dei simios, vel persecu-
tores immissa sunt, vt supercilium ponere,
& cristas vel inuiti demittere cogerentur, si
à vilissimis bestijs deuorarentur, qui se ipsos
Deos facere conabantur. Hoc superbia re-
medium etiam D. Chrysostomus dedit, cùm *S. Chrys.*
dixit: *Pensa naturam nostram, ex quibus con-* hom. 49.
stat, & quòd definit. Cogita, cùm dormis, quo sis ad pop.
dignus: nonne vel minima bestiæ posse interi- Antio-
chen, mere?

§. IV.

Diocletiani superbia itidem à vermis ca-
stigata.

Diocletianus Imp. post triumphum de Persis Carol. 52
R s actum gonlib. 1.

de occid.
Imp. An.
Dom. 297
ex Nice-
phor. l. 7.
cap. 20.

actum, hanc tantam felicitatem, tamq; prosp-
erum fortuna obsequiuū capere animo non petuit;
siquidem moderatione prorsus in superbiam ver-
sā eo usque insolentia prodit, ut se posthac, mor-
talitatis oblitus, tamquam Deum adorari vo-
luerit. Nam proiecere se homines venerabun-
dos, atque osculum pedibus figere pati cœpit, &
gemmas vestibus calceisq; inseruit; cum ante
ipsum omnes Imperatores consulari tantum sa-
lutatione contenti fuissent, solam ehamydem
purpuream priuato habitui adiecissent. Is au-
tem, ut ait Nicephorus, diuinis expertus plagi,
toto primū corpore tumorem ingentem conce-
pit, quo deinde varie disrupto, lentè ita emar-
cuit, ut blasphemæ eius & impia lingua, que ini-
quitatē in altum euommerat, intra fauces ipsas
vermium vim preferret, qui ex ore illius pro-
repentes fætore pessimo locum habitationis om-
nem replebant. Postremò autem, more canis,
quam maximè latrans, sceleratam & nefariam
cum violentia quadam exhalauit animam.

§. V.

Cosrhœ regis superbia humiliata.

Ne quisquam sceptra adoret, aut reges
Deo æquet, ecce vel Imperatores viui à ver-
mibus cruciantur, & purpurati Principes
facti sunt pediculosi, vt non solum despici-
antur,